

og aftaler m.v. er lønstigningerne begrænset til 2 pct. i det første år af overenskomstperioden og til 1,5 pct. i det sidste år. Endvidere nedsættes den egentlige arbejdstid med 1 time fra 3 måneder før udløbet af overenskomstperioden. Det vil i de typiske tilfælde sige 1. december 1986.

Som et naturligt modstykke hertil er der ved denne bestemmelse indført en tilsvarende begrænsning i det omfang, hvori lønstigninger og omkostningsstigninger som følge af arbejdstidsnedsættelse kan indregnes i priserne.

Bestemmelsen omfatter foruden de i § 1, stk. 1, nævnte lønstigninger, som indgår i bruttoavancen, også stigninger i direkte arbejds lønninger og indbærer, at ingen lønstigninger, uanset hvornår de måtte være aftalt, kan indregnes i priserne med mere end de nævnte procentsatser.

Til § 8

En regel om, at virksomhederne skal kunne dokumentere de avancer og takster, som danner udgangspunkt for beregning af senere ændringer, er nødvendig, hvis en lovgivning af denne art skal kunne administreres med rimelig effekt.

Tilsynets anvendelse af bestemmelsen i § 8 vil i praksis hyppigt bestå i, at der fastsættes avancer eller takster, som bygger på de sædvanlige avancer og takster i den pågældende branche, idet det her ved lægges til grund, at disse priser giver effektivt drevne virksomheder en rimelig bruttoavance, respektive takster.

Til § 9

Det forudsættes, at tilsynet i henhold til den foreslåede bestemmelse i stk. 1, 1. pkt., dispenserer fra avancestoppet, i hvert fald hvor en virksomhed i tiden umiddelbart før den 27. marts 1985 havde

en unormal lav bruttoavance, ringe indtjening eller endog underskud. I så fald vil der kunne godkendes en avance svarende til den for en effektiv virksomhed i den pågældende branche normalt gældende.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., vil blive anvendt af tilsynet til at give dispensation til brancher og vareområder, som ikke er egnet til henførelse under en avancebegrænsningslovgivning. Hjemmelen tænkes anvendt i samme omfang, som tilsvarende hjemmel er blevet anvendt af tilsynet under de forskellige i de senere år gældende midlertidige pris- og avancereguleringslove. Der kan endvidere undtages, hvor traktatmæssige forpligtelser gør dette nødvendigt.

Bestemmelsen i stk. 2 er fundet nødvendig for at muliggøre en disproportional fordeling, for så vidt angår de stigninger i omkostningerne, som kan inddækkes i bruttoavancen. Tilsvarende gælder, for så vidt angår vejledende videresalgspriser. Virksomhedernes samlede bruttoavance må dog ikke forøges ved en sådan dispensation.

Til § 12

Udover løn- og arbejdsforhold undtages virksomheder, der er under tilsyn af tilsynet med banker og sparekasser eller forsikringstilsynet fra lovens anvendelsesområde.

Det forudsættes, at disse tilsyn ved deres administration af den permanente pris- og avancelov drager omsorg for, at avanceudviklingen i de nævnte erhverv ikke udvikler sig på en måde, som er i uoverensstemmelse med principperne i dette lovforslag.

Undtagelsen i stk. 2 har til forudsætning, at offentlige myndigheder ved fastsættelse eller godkendelse af priser og takster tager fornødent hensyn til reglerne i denne lov.